

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Lech Paprzycki

w sprawie T. S.

skazanego z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 13 czerwca 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 22 sierpnia 2013 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w .z dnia 12 lutego 2013 r.,

postanowił:

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. B.

L. Kancelaria Adwokacka w G. kwotę

738,00 zł. (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23 %

VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji przez

obrońcę z urzędu;

3. obciążyć skazanego T. S. kosztami sądowymi

postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny, wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2013 r. w sprawie ... 212/13, wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 lutego 2013 r., wydany w sprawie ... 166/11, którym również T. S. za czyn zakwalifikowany z art. 280 § 2 kk w zbiegu z

art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, na podstawie art. 280 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 64 § 2 kk skazany został na karę siedmiu lat pozbawienia wolności, zmienił w ten sposób, że wyeliminował z opisu przypisanego czynu ustalenie, że współsprawcy działali w sposób bezpośrednio zagrażający życiu pokrzywdzonej i czyn ten zakwalifikował jako występki określony w art. 280 § 1 kk w zbiegu z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, a jako podstawę prawną wymiaru kary przyjął art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, utrzymując wyrok również w stosunku do tego oskarżonego w pozostałej części.

Od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego, kasację na korzyść skazanego T. S. wniósł jego obrońca i, zarzucając „rażące naruszenie prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia a mianowicie: naruszenie przepisów prawa procesowego: - art. 438 punkt 2 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 4 oraz w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez pozbawienie możliwości oskarżonego obrony polegający na oddaleniu wniosku obrony w zakresie przeprowadzenia dowodu wyłowienia kasetki zawierającej zgodnie z wyjaśnieniami oskarżonych skradzione przedmioty oraz elementy ubrania należące do sprawcy; - art. 452 § 1 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 4 k.p.k. poprzez zaniechanie prawidłowej samodzielnej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sądzie I instancji polegającego na powtórzeniu uzasadnienia Sądu Okręgowego w zakresie zgłoszonego przez obronę wniosku dowodowego wyłowienia kasetki, którego przeprowadzenie byłoby kosztowne, lecz jak wynika z materiału dowodowego możliwe, a które miałyby znaczny wpływ na wynik sprawy co do jej istoty, a mianowicie ustalenia sprawcy zdarzenia; - art. 457 § 1 i § 3 k.p.k. poprzez zaniechanie wykazanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dlaczego zarzuty zgłoszone przez obrońcę w złożonej apelacji sąd uznał za niezasadne przez co uniemożliwił kontrolę rozstrzygnięcia w szczególności w odniesieniu do oceny dowodów prowadzących do oddalenia wniosku o przeprowadzenie czynności zmierzających do wyłowienia kasetki” oraz stwierdzając: „ponadto wskazuję na uchybienie zasadom przepisów art. 458 k.p.k. w zw. z art. 399 k.p.k. oraz art. 6 k.p.k. poprzez zaniechanie pouczenia o możliwej zmianie kwalifikacji prawnej zaskarżonego wyroku oraz uniemożliwienie rzetelnego przygotowania się do obrony w postępowaniu odwoławczym”, wniósł o uchylenie

wyroków Sądów obu instancji i przekazanie sprawy T. S. Sądowi Okręgowemu w G. do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej, w odpowiedzi na kasację, wniósł o jej oddalenia jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy T. S. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k., i jako taka została oddalona, natomiast T. S. został obciążony kosztami sądowym postępowania kasacyjnego na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. Sporządzenie w niniejszej sprawie i wniesienie kasacji przez obrońcę z urzędu uzasadniało zasądzenie na jego rzecz należnego wynagrodzenia.

Odnosząc się do zarzutów apelacji obrońcy uznać należy, że wszystkie one, w istocie, sprowadzają się do kwestii nieprzeprowadzenia dowodu z „wyłowienia” kasetki z zawartością rzeczy pochodzących z kradzieży. Jednak pierwszy z zarzutów został tak sformułowany, że dotyczy on orzeczenia Sądu Okręgowego jako sądu pierwszej instancji, co w kasacji jest niedopuszczalne, a obrońca we wniesionej w tej sprawie apelacji, jak i oskarżony T. S. w piśmie procesowym – „osobistej apelacji” i w toku rozprawy odwoławczej przed Sądem Apelacyjnym, takiego wniosku nie złożyli. Z kolei, obrońca, w apelacji i jej uzasadnieniu, formułując zarzuty naruszenia przepisów postępowania karnego – art. 7 k.p.k., art. 4 k.p.k. oraz art. 5 § 2 k.p.k., ograniczył się do stwierdzenia, że Sąd Okręgowy bezzasadnie oddalał wnioski dowodowe w tym zakresie, kierując się „dążeniem do oszczędności” (s. 3 uzasadnienia apelacji). Wobec takiej argumentacji Sąd Apelacyjny nie miał się, w tym zakresie, do czego odnieść, jednak kwestii tego dowodu poświęcił obszerne rozważania dotyczące okoliczności, których obrońca nie zauważył nie tylko w uzasadnieniu apelacji, ale także w uzasadnieniu kasacji, przekonująco wykazując, że z wypowiedzi biegłego i dalszych trafnych ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że takiego dowodu nie da się przeprowadzić, tym bardziej jeżeli uwzględni się zmieniające się wyjaśnienia obu oskarżonych co do tego jaki przedmiot miałby zostać wyłowiony (kasetka – skrzynka) i w którym miejscu miał być on zatopiony.

Staranna lektura uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego prowadzi do ustalenia, że Sąd ten odniósł się bardzo obszernie, w pełnym zakresie i przekonująco, do wszystkich zarzutów bardzo syntetycznie ujętej apelacji oraz jej uzasadnienia.

Jeżeli natomiast chodzi o zarzut sformułowany w ostatnim akapicie przed uzasadnieniem apelacji, to przede wszystkim zauważyć należy, że obrońca nawet nie podejmuje próby wykazania, że nieuprzedzenie o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu mogło, w rozumieniu art. 438 pkt 2 k.p.k., mieć wpływ na treść orzeczenia. Tym bardziej, że była to zmiana na korzyść obu oskarżonych, ale najistotniejsze dla takiej oceny jest, że konieczność takiej kwalifikacji wskazywał obrońca T. S. w uzasadnieniu apelacji, a więc w ogóle nie może być mowy o braku możliwości przygotowania obrony tego ówczesnego oskarżonego.

Wszystko to wskazuje, że Sąd Apelacyjny, ale także Sąd Okręgowy, w tej sprawie, nie dopuściły się naruszenia wskazanych przez obrońcę w kasacji przepisów postępowania karnego. Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.